

Bilag til Forsl. t. L. om Ændr. i og Till. t. de nugæld. Regler for den komm. Beskatn.

Med Hensyn til Kredsen af de Selskaber, som skulle rammes af Skatten, indeholder Forslaget to Udvidelser, idet *Forbrugsforeninger* blive skattepligtige, selv om de kun fordele Varer til Medlemmerne, og *Andelsforeninger* inddrages under Beskatningen med Hensyn til den Del af deres Virksomhed, som bestaar i Detailudsalg fra Butik. Herved imødekommes et af de næringsdrivendes Organisationer og Købstadforeningen ofte fremsat Krav.

De nugældende Regler i § 16, sidste Stykke om *Skattens Beregning* ere uklare og have i Praksis givet Anledning til Tvivl om, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til Beskatningen af Selskaber, som paa den Tid, da Ligningen finder Sted, ikke have tilbagelagt en afsluttet Regnskabsperiode, samt om fra hvilket Tidspunkt Skattepligten bortfalder, naar et Selskab ophører at bestaa. Efter den foreslaaede nye Affattelse af § 16, sidste Stykke, sammenholdt med § 19, 2det Stykke, 1ste Punktum, vil et Selskab først kunne sættes i Skat, naar det har afsluttet en Regnskabsperiode; men til Gengæld maa Skatten udredes for hele det løbende Skatteaar, selv om Selskabet ophører at bestaa i Aarets Løb. Særskilt Ansættelse af et i Skatteaarets Løb dannet Selskab kan saaledes ikke finde Sted undtagen i det i Stykkets 2det Punktum nævnte Tilfælde, at et Selskab stiftes ved Overtagelse af en af Enkeltmand eller et ansvarligt Selskab hidtil dreven Erhvervsvirksomhed. Hovedregelen vilde her føre til, at Kommunen mistede Skatten af den paagældende Erhvervskilde baade for det løbende og det paafølgende Skatteaar, og man har derfor ment at burde gøre en Undtagelse, saaledes at Selskabet straks bliver skattepligtigt i Forhold til den Indtægt, der af vedkommende Enkeltmand eller ansvarlige Selskab er oppebaaret i det forudgaaende Regnskabsaar.

Til enkelte af Forslagets Bestemmelser skal man iøvrigt knytte følgende Bemærkninger:

Til § 1.

Tilføjelsen »for sig eller sin Husstand« er i Overensstemmelse med § 3 i Lov Nr. 110 af 18. April 1910 om Indkomstskat til Københavns Kommune.

Bestemmelsen om, at Hustruen, der til Stadighed lever adskilt fra sin Mand, anses som selvstændig skattepligtig Person, er i Overensstemmelse med, hvad der er fastsat i de kommunale Skattevedtægter, jfr. ogsaa Statsindkomstskattelovens § 7, 3die Stykke. Efter de nugældende Regler svarer hun dog ikke Skat af Mandens Bidrag, men dette foreslaas nu ændret saaledes, at denne Lempelse kun skal komme til Anvendelse, naar begge Ægtefæller have fast Ophold i samme Kommune, og denne saaledes gennem Manden erholder Skat af det paagældende Beløb.

Til § 2.

Den nugældende Regel i Paragraffens 2det Stykke om, at den, hvis Ophold i en Kommune skyldes Udførelsen af et offentligt Hverv, og som samtidig opfylder Betingelserne for at ansættes til personlig Kommuneskat i en anden Kommune her i Riget, kun fritages for at svare personlig Kommuneskat i førstnævnte Kommune, *saafremt Opholdet der ikke kan forudsættes at ville udstrække sig over hele Skatteaaret*, aabner Adgang for et ret vilkaarligt Skøn. Man foreslaar derfor, at de udhævede Ord udgaa, idet man i øvrigt forudsætter, at det ogsaa uden denne Tilføjelse er klart, at der ikke bliver Tale om Fritagelse for Skat til Kommunen, naar Opholdet er foranlediget ved fast Embedsstilling.